

DOMINGO 3 ORDINARIO CICLO C

PRIMEIRA Neh 8, 2-4a. 5-6. 8-10

Lían no libro da Lei e facían comprender o seu senso

PROCLAMACIÓN DA PALABRA RECOLLIDA NO LIBRO DE NEHEMÍAS

O sacerdote Esdras trouxo a Lei diante da asemblea, onde se atopaban os homes, mulleres e todos cantos eran capaces de comprender o que oían. Era o primeiro día do sétimo mes.

El leu no libro, desde o amañecer ata o mediodía, aos homes, mulleres e a cantos tiñan uso de razón. Os oídos de todo o pobo estaban atentos ao libro da Lei.

O escriba Esdras estaba en pé sobre unha tarima de madeira, preparada con esta ocasión. Esdras abriu o libro á vista de todo o pobo, pois colocárase por cima da comunidade, e cando o abriu, o pobo púxose en pé. Entón Esdras bendiciu ao Señor, o gran Deus, e todo o pobo respondeu: -"Amén, amén", levantando as mans. Despois inclináronse e prosternáronse diante do Señor, rostro en terra.

Lían no libro da Lei de Deus, traducíndoo e facendo comprender o que lían.

Entón o gobernador Nehemías, o sacerdote-escriba Esdras e os levitas que explicaban a Lei ao pobo, dixeron a toda a asemblea:

- "Este día está consagrado ao Señor, o voso Deus. Polo tanto, cesade no voso pranto e non choredes máis" (pois todo o pobo choraba ao oír as palabras da Lei).

El díxolles:

- "Ídevos e comedes ben, e bebede excelentes viños, e levádelles tamén aos que non teñen nada preparado, pois este día está consagrado ao noso Señor. Non sigades tristes, porque o gozo do Señor é a vosa forza".

SALMO RESP. Sal 18, 8. 9. 10. 15

R/ (Xn 6, 63c): As túas palabras, Señor, son Espírito e vida

A lei do Señor é perfecta:

reconforta a alma;

a declaración do Señor é firme:

fai sabio ao inxenuo;

os mandatos do Señor son rectos:

aledan o corazón;

o precepto do Señor é limpo:

ilumina os ollos;

o temor do Señor é puro:

permanece por sempre;

as decisións do Señor son verdadeiras:

enteiramente xustas.

Dígnate aceptar a palabra

da miña boca,

e o sentir do meu corazón,

Señor, a miña rocha e o meu redentor.

SEGUNDA 1 Cor 12, 12-30 (máis longa)

Vós sodes corpo de Cristo e tamén membros, cada un pola súa parte

**PROCLAMACIÓN DA PALABRA RECOLLIDA
NA PRIMEIRA CARTA DE SAN PAULO APÓSTOLO AOS CORINTIOS**

Irmáns e irmás:

Igual que o corpo, sendo un, ten moitos membros e todos estes membros, con seren moitos, non fan máis dun corpo: así tamén Cristo. Porque a todos nos bautizaron nun único Espírito, para formarmos un único corpo: tanto xudeus coma gregos, tanto escravos coma libres. E a todos se nos deu a beber un único Espírito.

Pois ben, o corpo non está formado por un único membro senón por moitos. Se o pé dixer: "como non son man, eu non son do corpo", non por iso deixaba de ser do corpo. E se o oído dixer: "como non son ollo, eu non son do corpo", non por iso deixaba de ser do corpo. Se todo o corpo for ollo, onde estaría o oído? Se for todo oído, onde estaría o ulido?

Ora, foi Deus quen puxo os membros, colocando cada un deles no corpo coma El quixo. Se todo for un único membro, onde estaría o corpo? En realidade, hai moitos membros, pero un corpo só. O ollo non lle pode dicir á man: "Non preciso de ti", nin a cabeza aos pés: "non preciso de vós". Todo o contrario: os membros do corpo que parecen máis débiles son os máis necesarios; e os que temos por menos decorosos, cubrímolos con máis decoro; e os menos honestos tratámolos con máis recato; cousa que non precisan os honestos. Deus dispuxo o corpo, dándolle máis honor ao máis privado del, para que non haxa discordia no corpo; senón que, ao revés, os membros se preocupen por igual uns dos outros. E así, cando padece un membro, todos padecen con el; cando a un membro o tratan ben, todos se alegran con el.

Ben, pois vós sodes corpo de Cristo e tamén membros, cada un pola súa parte. Na Igrexa dispuxo Deus primeiro apóstolos, logo profetas, en terceiro lugar mestres. Despois os que teñen poder de facer milagres; finalmente os que teñen don de curacións, de asistencia, de goberno, de falar distintas linguas. Ou é que todos son apóstolos? Todos son profetas? Todos son mestres? Todos fan milagres? Todos teñen o don de curar? Todos falan en moitas linguas? Todos saben interpretar?

SEGUNDA 1 Cor 12, 12-14. 27(breve)

Vós sodes corpo de Cristo e tamén membros, cada un pola súa parte

**PROCLAMACIÓN DA PALABRA RECOLLIDA
NA PRIMEIRA CARTA DE SAN PAULO APÓSTOLO ÓS CORINTIOS**

Igual que o corpo, sendo un, ten moitos membros e todos estes membros, con seren moitos, non fan máis dun corpo: así tamén Cristo. Porque a todos nos bautizaron nun único Espírito, para formarmos un único corpo: tanto xudeus coma gregos, tanto escravos coma libres. E a todos se nos deu a beber un único Espírito.

Pois ben, o corpo non está formado por un único membro senón por moitos.

Ben, pois vós sodes corpo de Cristo e tamén membros, cada un pola súa parte.

ALELUIA Lc 4, 18:

Mandoume o Señor a evanxelizear os pobres; a predicar a liberación aos cativos

DOMINGO 3 ORDINARIO CICLO C

EVANXEO Lc 1, 1-4; 4, 14-21

Hoxe cumpriuse esta Escritura

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO LUCAS

Posto que moitos emprenderon a tarefa de narrar axeitadamente os feitos ocorridos entre nós, tal como nolos transmitiron desde o principio as testemuñas oculares e mailos predicadores da palabra, decidín eu tamén, despois de me informar con tino desde as orixes, escribichos ordenadamente para ti, ilustre Teófilo, a fin de que coñezas ben a firmeza das ensinanzas nas que te instruíron.

Naquel tempo, coa forza do Espírito Santo, Xesús voltou a Galilea, e a súa sona estendeuse por toda a redonda.

Ensinaba nas sinagogas, e todo o mundo dicía moito ben del.

Chegou a Nazaret, onde se criara, e o sábado entrou, como estaba afeito, na sinagoga. Ergueuse para facer a lectura, e déronlle o libro do profeta Isaías. Abriuno e atopou unha pasaxe que dicía:

O Espírito do Señor está sobre min
porque El foi quen me unxiu
para proclamarlle a Boa Nova aos pobres.
Mandoume para lles anunciar a liberación aos secuestrados
e a vista aos cegos,
para lles dar liberdade aos asoballados,
e proclamar o ano de graza do Señor.

Pechando o libro, devolveullo ao encargado, e sentou. Todos os ollos da sinagoga enteira estaban fixos nel. Logo empezoulles a dicir:

-Hoxe cúmprese diante de vós esta pasaxe da Escritura.